

Περὶ τῆς μαλλιαροσύνης τῆς συγχρόνου Ρωμαιοσύνης.

Π.—Φασουλῆ, ποῦ πάντ' ἀπλόνας μακαρίως τραχανῆ
μὲς στῆς δόξης τὸ καμίνι,
δὲν μού λὲς ἀληθινὰ
τί θὰ πῆ μαλλιαροσύνη;

Φ.—Πρῶτος τῆς μαλλιαροσύνης κορυφαῖος ἰδρυτὴς
ἦτον ὁ Μελαγχρινός,
ἔνας Ἀλεξανδρινὸς
γλωσσολογοποιητὴς.

Τούτος λέξων συνθέτης
καὶ μεγάλος ἐρευρητής.

Τούτος ἔβριξε καρκιλιπταίς καὶ κλασκοτεντωταῖς
κὶ ἄλλαις λέξεσι δυναταῖς.

Ἐκεῖνος ἦτ' ὁ πρῶτος σπουδαῖος μαλλιαρός,
ποῦ νέων γλωσσολόγων τὸν ἐξυμενε χορός.
Δεύτερος ὁ κύρ Γράνης ἐκεῖνος τῆς Γαλλίας,
τρίτος ὁ κύρ Ἀλέκος ἐκεῖνος τῆς Ἀγγλίας,
ὁ Μέμνος, ὁ Λυσσέας, ὁ Περικραζίδης,
καὶ πρότερος μεγάλῃς ἀντερκαγουλιζῆς.

Σὰν ἐπλούτισε ποῦ λὲς ὁ κύρ Πάλλης ἀπὸ γρόσκα
εἶπε τότε μοναχός· αἱς πλουτίσκα καὶ τὴν γλώσσα,
κὶ ἔνας πλούτος γλωσσικός ἀνεξάντητος ἐφάνη,
ποῦ μὲ φλοῦδες ἀγγουριῶν ἔλοι τοῦπλεξαν στεφάνι.

Ἐν πρώτοις ὁ Μαλλιαρισμὸς ἦτανε χωρατὸ
καὶ μὴ δικαστέασις καὶ γλῆνι δυνατὸ,
καὶ κατὰ λέξεις σκάρωναν τὴ μαλλιαρὰ κοπέλια,
ποῦ κόσμος μὲ τάστεται τῶν ἑραθῆς στὰ γέλοια.

Μὰ τώρα ξεχαρβάλωμα σημαίνει τοῦ μαλαοῦ
καὶ πωρῶσι κ' ἀπάρρησι τοῦ καθενὸς καλοῦ,
σημαίνει παρκλῆρημα λεγ' ὅτε γνὸν τοῦ κάρρου,
καὶ σάλιο γυμνοσάλιαγκα καὶ γκάρισμα γαιδάρου.

Τώρα σημαίνει σύγχυσι καὶ βόρβορον γλωσσῶν,
σημαίνει διαπόμπευσι καὶ πάντων κελ πωσῶν.
Τώρα σημαίνει στρέβλωσι, ὅπου μσαλὰ γανώνει,
καὶ Σωματεῖων σύστασι καθὼς τὴν Ἀνεμώνη.

Τώρα σημαίνει, Περικλῆ, πῶς φαίνεσαι χαλῆς
ὅταν τὴν ὑποτείνουσαι τενοῦστρα δὲν τὴν λῆς.
Σημαίνει πκληροπῆπουτοσ, ταγῆρι, γφῆρτο κῶσκινο,
μαλῶκ' στὸν ἐγκέφαλο, μαλῶκ' στὸ ραχόσκινο.

Τούτος τώρα δὲν εἰς κάνει νὰ λιγώνεσαι· στὰ γέλοια,
τούτος σήμερα σημαίνει νὰ κυτῆξῃ καὶ μουρέλια

νὰ φουτῶνουν γλωσσολόγοι μὲ πολλὴ ζετσιπωσιὰ
καὶ νὰ δίνου, Περιλιέτο, καὶ σὲ γέροντας φτυσιὰ.

Τούτος σήμερα σημαίνει ν' ἀσέβῃς σὲ θρύλους χρόνων,
ποῦ χαλοῦν τὸ λογικὸ σου,
καὶ νὰ θέλῃς νὰ γκαριέρισῃ ἀνδριάντας τῶν προγόνων
γὰ νὰ στήσῃς τὸν δικὸ σου.

Τέτοια σήμερα σημαίνει τούτος ὁ Μαλλιαρισμὸς,
καὶ γὰρ τούτο γλώσσας σάλοσ καὶ ψυχῆς ἀναερασμὸς.
Καὶ γι' αὐτὸ φωνάζου ἔλοι τὸν κακὸ του τὸν καιρῆ,
καὶ καθένος, προσφιλῆ,
τῶνι τώρα προσβολῆ
νὰ τὸν λένε μαλλιαρό.

Τέτοια σήμερα προβάλλουν τοῦ Μαλλιαρισμοῦ τὰ κλησι
κὶ ἀναγέννησις μ' ἐκεῖνα θαυμασιὰ συντελεῖται...
κατ' αὐτῶν καὶ κάθε σῶφρον ἀκατάβλητος παλαίσι,
κατ' αὐτῶν καὶ Πατριάρχαι, Σύνοδοι, Μητροπολίται.

Π.— Ἄρτι μὲν ἔπαυσα φοιτῶν εἰς τὰ Διδασκαλεῖα,
καὶ τώρα μὲ τὰ μαλλιαρὰ ὀχολογηθῶ διδία,
καὶ νῦν τοῦ Μαλλιαρισμοῦ θὰ γράψω Συναξάρι...
Φ.— Τάστετα σου τὰ μαλλιαρὰ παρὰ τῆς μιζῆρῆ,
καὶ τὰ μαλλιά σου σύρριζα νὰ κόψῃς γὰρ καλὸ σου
νὰ μὴ σὲ πάρουν μαλλιαροὶ καὶ ἔβρῃς τὸν διάβολο σου.

Μὲ κουβένταις κουτουροῦ
τί καλά ποῦ τὴν περῶμε...
μὰ σὲ κόρφο μαλλιαροῦ
μῆτε φύλλος θέλω νάμει.

Ἐλα κλάψε, Περιλιέτο, μὲ κλαυθμῶδες Ἱερεμία
τῆς τενοῦστρας, τῆς Μιράνταις,
κλάψε μαλλιαροῦ σὰν τείρουσ ἀπὸ τὴν ἀδυναμία,
καὶ βρακίων λυταῖς τειράταις.

Μαλλιαροῦς ἱεροφάντας γλωσσολογικῆς σοφίης
ψάλε τους ἀπὸ τὸ κάρρο,
δοσε τους νὰ φῶν ἀφῶσ
σὺν ἑλαίῳ κ' ὄζυγαρο.

Σύρε κουρέφω σύρριζα κὶ ἔλα στὰ σύγκαλα σου,
γίνε σπανός, βρὲ Περικλῆ, πρὶν ἀβῆρῃς τὸν μετρί σου,
Γὰρ κῦταξῃ πῶς κυνηγοῦν τὸ μαλλιαρὸ μελίσσι,
τούς μαλλιαροῦς τοὺς θεωροῦν ὡς εἶδος Οὐγενότους...
χαρὰ σ' αὐτοῖς, πῶναι φαλακροὶ, κὶ ἔχουν ἐξασφαλίσει
τὰ μούτρα τους, τῆς κούτρας τους, καὶ τὸ ραχόσκινο τους.

Π.— Ὅσοι λοιπὸν, ἐμὰ μαλλιαροῦ, μὰ κατακεφαλιὰ,
ποῦχει καὶ τριχῆς ἀγριαὶς καὶ Ἄθεσάλωμ μαλῶλια.

Ὁ «Ρωμῆος», ἐπισταμένως τὴν κατάστασι ἰδῶν,
στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει πάλιν τὴν ὁδὸν,
μόνο πῆγε παραπάνω, αὐξῶν πενηνταοκτὼ,
συνορθεῖ μ' ἄλλα σπῆττα καὶ μ' ὄρζοντ' ἀνοικτὸ.